

ת"פ 18963/03/20 - ע' ב' ד' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 18963-03-20 מדינת ישראל נ' ב' ד'

בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקש (הנאשם)
ע' ב' ד'
נגד
המשיבה (המאשימה)
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקש במסגרתה נטענו טענות מקדמיות שעניינן פגם או פסול בכתב האישום מכוח סעיף 149(3) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), והגנה מן הצדק, מכוח סעיף 149(10) בחסד"פ.

כתב האישום והרקע להגשת הבקשה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע 11 עבירות איומים, בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), 5 עבירות תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב) בחוק העונשין, 3 עבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, בניגוד לסעיף 382(ג) בחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 בחוק העונשין.

במסגרת החלטה זו איני מוצאת לפרט את עובדות כתב האישום במלואן, ובעת הנוכחית די אם יצוין כי מעובדות כתב האישום עולה כי בתקופה הרלבנטית לאישומים היו המבקש והמתלוננת בני זוג נשואים, הורים ל-3 קטינות, אשר התגוררו יחדיו. כתב האישום נושא 8 אישומים בהם מפורטים הארועים המקימים לשיטת המשיבה את העבירות אותן ביצע המבקש במתלוננת, לאורך מספר שנים.

עוד יאמר, כי המבקש כפר כפירה כללית במיוחס לו, והתיק נקבע להבאת הראיות בפניי. כן נקבע כי ככל שייטענו טענות מקדמיות, תובאנה אלה להכרעתי.

הטענות הוגשו וכך גם התגובה להן, ובאה שעת ההכרעה.

טענות המבקש

טענה לפגם או פסול בכתב האישום

א. לטענת המבקש, בהתאם לסעיף 85 בחסד"פ, על כתב האישום לכלול את תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והמועד, על מנת להוות מסגרת לדיון. נטען כי כתב האישום הנדון מתאר על פני 8 אישומים עבירות החל משנת 2016 ועד חודש מרץ 2020, כאשר ממרחק השנים, העובדה שלא צוינו זמנים ספציפיים ומקומות, פוגעת ביכולתו של הנאשם להתגונן. נטען בהקשר זה כי כתב האישום כללי, אינו כולל פרטים מדויקים אודות מועד ביצוע העבירות, מיקומן, ועדים לארועים הנטענים.

כדוגמא ציין המבקש את תיאור האירועים באישומים הראשון והשלישי, בהם צוינה שנה ויום בשבוע או השנה לצד היות המתלוננת בהריון באותה עת.

ב. כן טוען המבקש כי לגבי חלק מהאישומים בהם הואשם, הוא לא נחקר כלל במשטרה. נטען כי לפיכך, העמדתו לדין בגין אישומים אלה פוגעת בזכויותיו להליך הוגן, שכן לא ניתנה לו הזדמנות למסור גרסתו אודות אירועים אלו, ולספק הסברים ביחס לטענות שהועלו נגדו. נטען כי ייתכן שלו הייתה נשמעת גרסתו לאירועים אלו, לא היה עומד לדין בגינם. עוד טוען המבקש כי מצב דברים זה יצר עיוות דין בחקירה. המבקש היפנה בעניין זה לאישום השני, בו מיוחסת לו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש, הגם שלטענתו הוא נחקר אודות ארוע אחר מזה שיוחס לו בכתב האישום. בדומה נטען כן באשר לאירוע המיוחס לו באישום החמישי.

הגנה מן הצדק

לטענת המבקש, עומדת לו הגנה מן הצדק, שכן דרך ניהול החקירה סימנה אותו כאשם, תחת חתירה לחקר האמת. בהפנותו לע"פ 4855/02, **מדינת ישראל נ' דר' איתמר בורוביץ'**, פ"ד נט(6) 776 (להלן: "הלכת בורוביץ"), נטען לקיומם של מחדלי חקירה ולאכיפה בררנית, כמפורט להלן.

א. קיימים מחדלי חקירה היורדים לשורשו של עניין ופוגעים בהבטחת זכותו להליך הוגן וביכולתו להתגונן מפני כתב האישום. הגנת המבקש קופחה בשל מחדלי החקירה, שעה שחוקרי המשטרה פעלו בניגוד לחובתם לנהל חקירה הוגנת, וניהלו חקירה מגמתית. ההגנה ביקשה שלא לחשוף את קו ההגנה בעניין זה בשלב הנוכחי, אך ציינה כי לא בוצעו פעולות חקירה שאותן הייתה מחויבת המשטרה לבצע על מנת להגיע לחקר האמת.

נטען כאמור כי חוקרי המשטרה יצאו מתוך נקודת הנחה כי המבקש אשם במעשים המיוחסים לו, ולפיכך לא נחקרו עדים ולא בוצעו פעולות חקירה שהיה בהן כדי לסייע להגנתו.

ב. כן נטען כי החקירה מלמדת על אכיפה בררנית מובהקת, שכן אחד מעדי התביעה בתיק, שהינו גם אחד המתלוננים, סיפק למתלוננת סמים, לגרסתה, ואולם הוא לא נחקר באזהרה בחשד לסחר ולאספקת סמים, וחקירתו התמקדה באיסוף הראיות כנגד המבקש. אף המתלוננת לא נחקרה אודות הסמים אותם

רכשה מאחרים.

משכך, נטען כאמור כי החקירה התנהלה במגמתיות, מבלי שהחוקרים קיימו חובתם להגיע לחקר האמת, ואף פעלו באופן בררני ומפלה.

תגובת המשיבה

המשיבה מבקשת לדחות את טענות המבקש על הסף, ולו מאחר שאלו נטענו באופן כללי וללא הסבר כיצד יש בהן כדי לפגוע בהגנתו.

נטען כי תיאור האישומים בכתב האישום עומד בתנאי סעיף 85(4) בחסד"פ. ביחס לאישומים אליהם היפנה המבקש, נטען כי המבקש הודה בחקירתו במיוחס לו, אישר את הארועים הנטענים ולכל הפחות קשר עצמו אליהם, ואף מסר פרטים ספציפיים התואמים את האירוע אותו תיארה המתלוננת. משכך, אין בנוסח כתב האישום כדי לפגוע בהגנתו.

עוד נטען, בהלימה לטענות המבקש, כי המשיבה פעלה בהתאם לדרישות החוק והפסיקה, בפרטה בכתב האישום את מלוא העובדות הידועות לה.

כן נטען בהקשר זה, כי בעבירות אלימות במשפחה, ובפרט כשמדובר בעבירות כלפי בת זוג, שאין מצטמצמות למעשה בודד כי אם למעשים רבים הנמשכים על פני תקופה ארוכה, וכאשר רק בחלוף הזמן מוצאת המתלוננת את תעצומות הנפש הדרושות לה על מנת למלט נפשה, קיים לעיתים קושי לדייק במועד ספציפי, ולפיכך נתחמו הארועים בכתב האישום ככל שניתן היה, ובהתאם לחומר הראיות.

אשר לטענה בדבר אי חקירת המבקש, נטען כי אין ממש בטענה, שכן מחומרי החקירה עולה שכל האירועים שיוחסו למבקש בכתב האישום הוטחו בו והוא מסר גרסתו. המשיבה היפנתה לגרסאות המבקש ולחקירות בהן הוטחו בו הארועים.

אשר לטענות בדבר מחדלים, נטען כי מדובר בטענה כללית, אשר אינה מפרטת או מצביעה על מחדלים כלשהם. לפיכך, אין באפשרות המשיבה להתייחס כראוי לטענות, ואין באפשרות בית המשפט לבוחן.

בהתייחסה לטענה בדבר אכיפה בררנית, טוענת המשיבה כי גם אותה יש לדחות על הסף. עניינו של כתב האישום בעבירות אלימות כלפי בת הזוג, שעה שהבקשה מהווה ניסיון להשחיר פניה של המתלוננת או להסיט תשומת לבו של בית המשפט לעניינים שאינם קשורים לאישומים המיוחסים למבקש.

כן נטען, כי על מנת לשכנע בקיומה של אכיפה בררנית, על ההגנה להצביע על כך שבמסגרת תיק החקירה נמצאו שניים שנחשדו באותן עבירות, שנמצאו ראיות לגבי שניהם, וחרף זאת עניינו של האחד הסתיים ללא כתב אישום ואילו כנגד השני הוגש כתב אישום; לחילופין, על ההגנה להצביע על כך שאחד החשודים כלל לא נחקר. דברים אלו לא קרו

במסגרת התיק האמור.

אשר לעבירות הסמים, היפנתה המשיבה להודעת המתלוננת - אשר לא הוגשה, ונטען כי גורמי החקירה התמקדו בעבירות האלימות כלפיה, שהם לב העניין.

בנסיבות אלו התבקש להורות על דחיית הבקשה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את הבקשה ואת התגובה לה, באתי לכלל מסקנה כי לא ניתן בשלב זה של ההליך לקבל את טענות המבקש, ולפיכך, דין הטענות המקדמיות להידחות בעת הזו.

בהתאם לספרות ולהלכה הפסוקה, ובהלימה לסעיף 85(4) בחסד"פ, על כתב האישום להכיל את העובדות המהוות את העבירה - "בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם".

יובהר כי הן הבקשה והן התגובה מתבססות על חומר הראיות, אשר בעת הזו טרם הוגש לעיוני.

לפיכך, לא ניתן בשלב זה להכריע בשאלה האם המבקש נחקר אודות ארועים מסויימים, האם הבין בגין אלו ארועים הוא נחקר, וכיוצא בזה טענות עובדתיות בהן ניתן יהא להכריע רק לאחר חשיפה לעדויות ולהודעות המעורבים.

לא למותר לציין כי כאמור בתגובת המשיבה, כאשר עסקינן בכתב אישום האוחז ארועים רבים אשר התבצעו לאורך זמן, אין מצופה כי המתלוננת תעגן כל ארוע ביום ובשעה ספציפיים, ועל בית המשפט לבחון במסגרת הבאת הראיות האם הבין הנאשם באיזה ארוע מדובר, והאם קופחה זכותו להתגונן.

כזאת לא ניתן לעשות עתה, טרם שנחשפתי לחומר הראיות בתיק.

נוכח דברים אלו, ומשכתב האישום מלמד על סיפור מעשה ומציג עובדות רלוונטיות - נדחית הטענה לפגם או פסול בכתב האישום.

אשר לטענות בדבר חקירה מגמתית, מחדלי חקירה ואכיפה בררנית, הרי שהגנה מן הצדק תחול במקום בו, בהתאם לסעיף 149(10) בחסד"פ:

"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

בהתאם למבחן התלת שלבי שהותווה בהלכת בורוביץ, על בית המשפט לבחון בשלב הראשון את הפגם או הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של נאשם. בשלב השני יש לבחון אם קיום הליך פלילי חרף הפגם שנפל בו, יפגע באופן מהותי בעקרונות הצדק וההגינות, ולאחר כל אלה, בשלב השלישי, לבחון אם ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מביטולו של כתב אישום.

ראשית יובהר בהקשר זה, כי הבקשה כלל אינה מפרטת מה הסעד לו עותרת ההגנה.

שנית, ועיקר - טענות ההגנה באשר למחדלים נטענו באופן כותרתי, ללא פירוט, ולפי לשון הבקשה עצמה - מבלי לחשוף בשלב זה את קו ההגנה.

לפיכך, נהיר כי לא ניתן לקבל את הטענה בשלב זה.

אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, הרי שגם בה לא ניתן להכריע מבלי להיחשף לראיות במלואן. עם זאת, יוטעם כבר עתה כי כאמור בתגובת המשיבה, בהתאם לפסיקה יש לבחון את עניינם של שניים שנחשדו במעשים דומים. לכל הפחות יש לבחון האם מי שעל פי החשד נחקר בחשד לביצוע עבירות קלות יותר וחרף זאת הואשם, הופלה ביחס למי שביצע עבירות חמורות יותר, ולא נחקר או לא הוגש כנגדו כתב אישום.

כאמור, בעת הזו טרם נחשף בית המשפט לחומר הראיות, ועם זאת, כאשר מטיעוני המבקש עולה כי החשד בעניינם של עד התביעה והמתלוננת מתמצה באספקת "ג'וינט", כנטען, שעה שהמבקש נחשד בעבירות אלימות ואיומים מתמשכות כנגד בת זוגו - ספק רב אם יש בכך משום אכיפה בררנית.

בנסיבות האמורות, באתי לכלל מסקנה כי עסקינן בבקשה אשר הוגשה טרם זמנה, ללא הצגת הראיות או טענות פרטניות, ובנסיבות אלו - דינה להידחות.

המבקש יגיש תגובתו לכתב האישום והתייחסות לעדים הנדרשים - בהתאם להחלטתי מיום 9.7.20.

ניתנה היום, ל' אב תש"פ, 20 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.